

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	454-05-34
Дата	03 / 12 2014 г.

44.57

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО

ЗАМ.МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

ПО ДЕМОГРАФСКАТА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА И

МИНИСТЪРА

НА

ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН

ПИТАНЕ

От Искрен Веселинов

народен представител от ПГ на „Патриотичен фронт“

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 94 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям питане

ОТНОСНО: Проблемите на хората с увреждания, свързан с поддръжката, ремонта, сроковете на ползване на медицински изделия, приспособления и съоръжения.

Уважаеми господин министър,

Отправлям към Вас това питане след проведена среща с избирател, а именно г-н Д-р Г. от Русе, Регионален координатор на “Национална мрежа за хора с увреждания”, защото искам още в началото на мандата си да изразите позиция, в връзка с конкретни предложения на граждански инициативен комитет на лица с двигателни увреждания и затруднена мобилност, относно поддръжката, ремонта, сроковете на ползване и други на МИПС (Медицински изделия, приспособления и

и съоръжения), описани в точка 12 Б(Акумулаторни инвалидни колички) на Приложение 7 на Правилника за прилагане на закона за интеграцията. Конкретните предложения са изведени в няколко точки и се предоставени на вниманието на всички управленски екипи на МТСП, като започнем от екипа на госпожа Емилия Масларова и завършим с този на Доктор Хасан Адемов! Писмото до господин Адемов е изпратено на 02.09.2013 година. Въпреки всичко още не са взети мерки, в конкретните проблемни области, макар че имаше изменения в нормативната база от лятото 2014.

Моето питане е, вашата администрация ще подкрепи ли следните идеи:

1. Увеличаване на броя на компетентните сервизни бази за инвалидни колички и слухови апарати, както помощни средства съдържащи себе си най-много електроника и нуждаещи се от най-интензивна поддръжка. Изграждане на поне по една сервизна база във всеки областен град, която да има договор с всички доставчици на изделия и извършваща гаранционни и извънгаранционни услуги. Основната идея е максималното скъсяване на разстоянието между човека с увреждане и сервизната база, понеже към момента сервизните бази се поддържат само от доставчиците на едро, а те имат по една база за цялата страна. В определен момент поддръжката на помощно средство може да е по-сложна от придобиването му;
2. Премахването на излишните звена по веригата между основният доставчик и крайния клиент. Проблемът е в това, че в има прекалено голям брой търговци на дребно, които работят на процент, като отделни фирми, обикновено под формата на ЕТ и представляват търговците на едро в градовете, но в същото време не поемат ангажменти, по отношение на поддръжката, защото нямат капацитета или техническата възможност за това;
3. Намаляване срока на ползване на помощните средства, които са описани в точка 12 б на приложение 7 на ППЗХУ. Понеже срок на ползване от 10 години за инвалидна количка е огромен, особено като се имат предвид интензивността на ползване и българските условия, при които работят тези колички. Хората с увреждания са наясно, че срокът на тези изделия пак ще остане най-голям при всички случаи и за това настояват за законово увеличаване на търговската гаранция на поне 2 години;
4. Активна държавна намеса в пазара на МИПС, понеже заради статуса на участниците в него той не може и не трябва да се развива на 100 процента пазарен принцип. Трябва категорично да се преразгледа, както размера на лимитите, така и начинът за тяхното формиране, по отношение на закупуването на МИПС, поддръжката и ремонта и консумативите за тях. Тези лимитни цени трябва да отговарят на пазарните условия, но трябва да е достатъчно ясно как са формирани пазарните цени и елементите които влизат в тях. Трябва да се има предвид, че средната цена на електрическите колички от среден и по-висок клас започват от 3000 евро. Така са колички, които се използват от хора, за които ел-инвалидната количка е единствен начин за придвижване извън дома, а често и вътре в него, така че се налага да се изминават големи разстояния по разнообразни терени. Напомням, че субсидията, отпускана от АСП за Ел-количка е 1500 евро. Лимита за покупка на изделие трябва да се увеличи и задължително трябва

да се премахнат излишните звена по веригата между медицинските изделия и човекът с увреждане, защото има голям риск в България да се внасят същите евтини и меко казано не особено качествени изделия, а парите от увеличените лимити да се разпределят между контрагентите по веригата.

В същото време добре трябва да се прецени на кои изделия и консумативи да се налагат лимитни плащания и кои да се изплащат от АСП, по представена фактура! Отново давам конкретен пример- Лимитната цена за акумулатори, която се полага за една количка по данни от 2013 г е 280 лева, независимо от броя и вида на Акумулаторите, а целевата помощ за гуми и лагери, се изплаща по проформа фактура, дадена от доставчика. Чести са случаите АСП да изплати сумата от над 700 лева за гуми и лагери, а на пазара могат да се намерят гуми за 40 -50 лева едната. Същевременно сумата за акумулатори АСП е 280, а цената искана от фирмата над 400 лева и повече за 2 броя, като в случая човека с увреждане доплаща разликата.

5. Либерализация на пазара, така че за може да се закупуват резервни части и консумативи за МИПС, на свободния пазар, а не само с посредничеството на лицензираните фирми. Ще дам конкретен пример- Основните консумативи, които се изплащат от АСП за акумулаторни инвалидни колички са акумулатори, гуми лагери. Предложението е да могат да се закупуват на свободния пазар, без посредничеството на фирми, лицензирани за работа с медицински изделия, защото наблюденията показват, че цените на свободния пазар са по- ниски от цените предлагани от фирмите. АСП следва да признава всяка фактура, независимо дали е от лицензирана фирма или не, защото акумулаторите и гумите са просто консуматив, а не медицински изделия. В този случай държавата също печели защото ще плаща покупки на по-занижени цени, защото колкото по- малко посредници има между потребителя и производителя на една стока, толкова цената е по-ниска;

6. По отношение изплащането на пари за закупуване, поддръжка и ремонт на МИПС от страна на АСП, нормативната уредба да се възвърне във вида си от преди издаването на постановление 125 на МС от 10 май 2011 г. Тук имам предвид следното: Да се запази правото на избор за човека с увреждане, по отношение на това от коя фирма- доставчик да закупи съответното МИПС. Лицето с увреждане да има право да получи съответното изделие веднага след като уведоми АСП, за това коя е избраната от него фирма и връчи на фирмата заповедта от АСП, че е одобрен за отпускане на целева помощ. Това значително облекчава бюрократичната процедура по придобиване на МИПС за хора с увреждания с поне месец, месец и половина, защото не се налага хората да изчакват превеждането на парите по личните си сметки, след което лично да ги изплащат. МИПС са жизнено важни за хората които ги използват и тяхното по-бързо и навременно придобиване е от съществено значение. Подобна система на разплащане ще задълбочи ролята на държавата и следователно ще повиши контрола върху използване на тези средства. В същото време ще се гарантира и изплащането на съответните суми от страна на държавата към фирмите, но това няма обременява хората и няма да забавя придобиването на нужните им изделия ;

7. Индивидуален подход при изписването на МИПС и техните технически и функционални характеристики да са съобразени с нуждите и потребностите на лицето с увреждане. Индивидуалния подход е особено важен и нужен за лицата в детска, младежка и трудоспособна възраст. Особено важен е при снабдяването с консумативи. Вярно е, че трябва да има някакви общи срокове, но при снабдяването с консумативи и резервни части най-важното е да се съобрази интензивността на ползване на изделието.

Аз като народен представител се ангажирам да задавам регулярно въпроси, с които да се проследят публично реформите в тези 7 конкретни насоки.

София, 03.12.2014г.

Народен представител:

/Искрен Веселинов/